

willetsusse läbbi, olli sure waeſusſe ſiſſe ſattund: mis temmale, ſelle trui orjale, olli ſiſ ſiuid tegge- miſt, fui 30 talrid (ſe on 30 rubla hõbbe rahha) kätte wõtta, mis pool jaggo ſest warrast olli, mis ta Jummalal armo läbbi omma faua, agga trui teniſ- tuſſe ſees olli foſko forjand, ja neid temma endiſe nüud waeſeks läinud leibawanniemattele ſata. Agga Eiſo ei tahnuid mitte, et nemmad ſedda piddid teada ſama, et temma kääſt ſe rahha olli tulnud; läkkitas ſedda ſellepärrast ſelle öppetaja kätte, kelle fihhel- konnas need waeſeks läinud ſakſad ellasiid, ja pallus teada mitte neile bõlda, kes ſedda rahha olli läktita- nud, ning neid ſakſad triboſtida, kes temmale (Eiſole) ni paljo head ollid teinud. — Nenda pūdiſ Eiſo omma ello otsani teiſtele head tehha, kus ja millal temma ſeks pārrast aega leidiſ; ſellepärrast ollid temma leibawannemad wágga kurwad, fui ſiit mail- mast árraläks, nenda fui olleks ſurm nende enneſe ödde ehk liggiſuggulast árraforjand. —

On ſiis fa teie hulgas, armad luggejad, monned orjad, palluge ſiis Jummalat, et ta annaks fa teile ſedda armo, ifka ſannakülesikkud, lahked, truid ja tān- nolikkud olla omma leibawannematte waſto, ſest ſe on Jummalal tahtminne, et: „poeg peab auuštama om- ma iſſa ja ſullane omma iſſandat!“ — Maleafi 1, 6.

Kas ja ellad kassinaste ja puhtaste?

Josep Bõm, ühhe tallopoia poeg Sakſamaal, hoidis omma wannematte anni, agga temma ei wah- tind mitte joude nende jures, waid otsis ja pallus tutwade kääſt ramatud, mis ta ſure holega omma hoidmiſſe jures lugges. Kui iſſa ſedda näggi, pan- ni temma tedda foli, et temma piddi moiftlik ja tark innimeine ſama; temma öppis fa ſure murrega ja olli ſannaküleslik pois, ſennest ſuggogi pahhad kom- bed ja wallatust ep olnud kuulda. — Kui ta foliſt lahti sai, panni iſſa tedda liiña ühhe poetaupmehhe jure, faupmehhe ammeti öppima; agga temma per- remees olli püsti laffoer, kesi mitte üht pára uſ- na selge ep olnud, ja ni tiigje omma joobnud peast olli, et keik perre ennaſt temma eest árrapeitis. Ju- tus Josep ſiis temma waſto tullewad, ſiis loi tem- ma temma ſilmad ſinniſeks ja wõttis tedda karwust finni; peále ſedda peksniſt sai Josep wágga waest ja alwa teito ja ei tohnuid feige paftasama fulma aial ſuggogi wahhest tuppa ſoja miinna, nenda et jo temma eſſimesſe öppimisſe aastal fulmi temma kääd ja jallad árrawõttis. Agga ſedda keik kannatas Josep taſſandusſe ja kannatusſe melega, ei nurrisend millalgi, waid teggi iggal aial wágga truiste, mis temma kohhus olli; temmal olli agga ſurem murre omma perremehhe patto ja hábbi finnimatta, ſelle- pārrast temma fa ei rágind ſest kellelgile, ei nimme-